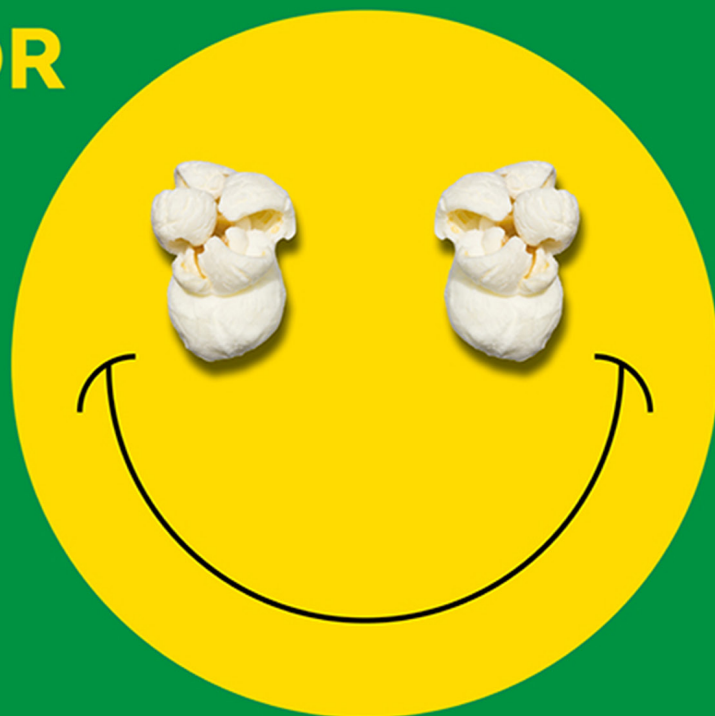

EMD' BRIAHU GATSMOR

Amèrica
i la comèdia

CINEMA
D'ESTIU

Centre del Carme
Cultura Contemporània
De l'1 al 31 d'agost a les 22 hores
V.O.S en castellà
C/ Museo, 2. Entrada gratuita
www.consorcimuseus.gva.es

 GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació, Cultura,
Universitats i Ocupació

CONSORCI
DE MUSEUS
DE LA
COMUNITAT
VALENCIANA

1 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

MI OBRA MAESTRA (2018)

Director: Gastón Duprat.
Guió: Andrés i Gastón Duprat.
Producció: Mariano Cohn, Jaume Roures i Fernando Sokolowitz.
Disseny de producció: Cristina Nigro.
Muntatge: Anabela Lattanzio.
Fotografia: Rodrigo Pulpeiro.
Vestuari: Luciana Marti i Mariana Marti.
So: Adrián De Michele.
Música: Alejandro Kauderer i Emilio Kauderer. Amb Andrea Acatto, Lucas Aranda, Raúl Arévalo, Mahmoud Azim, Luis Brandoni, Daniela Katz, Sofia Condisciani, Emilia Duprat, Octavio Duprat, Mónica Duprat, Juan Pablo Ferrer i Guillermo Francella.
Argentina-Espanya. 100 minuts.

Per a Gastón Duprat parlar d'art sense eixir del seu país suposa descriure una societat en desordre, totalment sotmesa a les lleis del mercat i incapaç, irremeiablement, d'un esperit crític. L'Argentina apareix com una civilització sotmesa al juí dels altres i de la premsa, que només sap apreciar l'art pòstum, una vegada mort l'artista. Una tendència que obté una resposta contundent en Mi obra maestra: quan este món es torna un infern, l'única possibilitat de sobreviure és deixar que la mateixa vida que ens va vore créixer, enamorar-nos, familiaritzar-nos-hi, passe abans que nosaltres.

2 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

THE HEARTBREAK KID (1972) EEUU

Director: Elaine May.
Guió: Bruce Jay Friedman i Neil Simon, basada en el relat de Bruce Jay Friedman "A Change of Plan".
Producció: Edgar J. Scherick.
Fotografia: Owen Roizman.
Muntatge: John Carter.
Direcció artística: Richard Sylbert.
Decorats: William G O'Connell.
Vestuari: Anthea Sylbert.
Música: Garry Sherman. Amb Charles Grodin, Cybill Shepherd, Jeannie Berlin, Audra Lindley, Eddie Albert, Mitchell Jason, William Prince, Augusta Dabney, Doris Roberts, Art Metrano i Neil Simon.
EUA. 106 min.

Hi ha qui s'enamora exclusivament de l'amor, però no com una meta, sinó, més prompte, com un impossible. Només una cineasta tan talentosa com Elaine May podria fer-nos riure amb esta premissa tan humana i dolorosa. Perquè és possible fer comèdia seguint els passos d'un home assedegat de conquesta que troba dones el desig més íntim de les quals és el d'estimar i sentir-se estimades, però la jove directora arriba encara més lluny. El seu segon llargmetratge va aconseguir una aproximació molt aguda del món, de com era i, desgraciadament, continua sent. Que esta nova era no té res a vore amb l'Amèrica del Nord dels 70? Asseu-te, gaudix i observa com este film convoca un grapat d'ànimes que es persequen, posseïxen i consumixen els uns als altres. Com si foren mercaderies tristes.

3 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

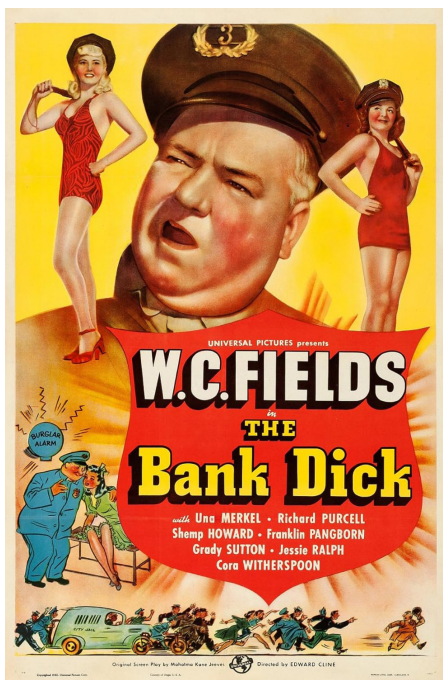
LA ESTRATEGIA DEL CARACOL (1993) COLOMBIA

Director: Sergio Cabrera.
Guió: Sergio Cabrera, Humberto Dorado, Jorge Goldenberg, Ramón Gimeno i Frank Ramírez.
Producció: Marianella Cabrera, Sergio Cabrera, Jose María Nieto i Sandro Silvestri.
Disseny de producció: Enrique Linero i Luis Alfonso Triana.
Muntatge: Manuel Navia i Nicholas Wentworth.
Fotografia: Carlos Congote.
Vestuari: Laura Valencia.
So: Heriberto García.
Música: Germán Arrieta. Amb Fausto Cabrera, Frank Ramírez, Delfina Guido, Vicky Hernández, Humberto Dorado, Gustavo Angarita, Antonio Aparicio, Eduardo Àries, Jaime Azcárate, Salvatore Basile, Rosa Virginia Bonilla i Jairo Camargo.
Colòmbia-Itàlia-França. 116 minuts.

Quan ens veiem obligats a desallotjar un espai que ens ha vist créixer, patir, estimar, una part essencial de nosaltres mor. La estratègia del caracol aborda la carrera contra el temps que lliuren els veïns d'un barri pobre, La Candelaria, en vista de la demolició imminent d'un edifici. Una situació tràgica que, vista amb humor, aconsegueix que siguem plenament conscients que, per damunt de tot, unes lleis més o menys justes, l'ambició de certes persones molt poderoses o uns indicis de corrupció, hi ha unes llars que perillen.

4 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

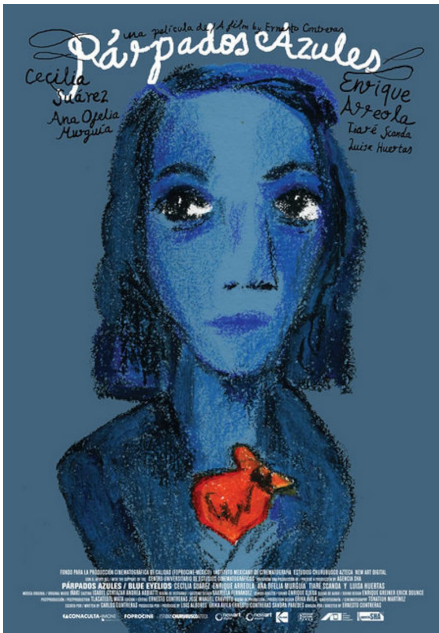
THE BANK DICK (1940) EEUU

Director: Edward F. Cline.
Guió: Mahatma Kane Jeeves & Richard Carroll.
Producció: Jack J. Gross i Cliff Work.
Fotografia: Milton R. Krasner.
Muntatge: Arthur Hilton.
Direcció artística: Jack Otterson.
Decorats: Russell A. Gausman.
Vestuari: Vera West.
Música: Frank Skinner. Amb W. C. Fields, Cora Witherspoon, Una Merkel, Evelyn del Río, Jessie Ralph, Franklin Pangborn, Shemp Howard, Dick Purcell, Grady Sutton, Russell Kicks, Pierre Watkin, Al Hill, George Moran i Bill Wolfe.
EUA. 72 min.

En el Hollywood dels 40 conviuen dos mons: el de Will Hays i el seu cèlebre codi de censura i el de W. C. Fields i la seua llegenda. Es deia que Fields va estar borratxo la major part de la seua vida adulta, que odiava les dones, els xiquets i els gossos, i que ni un exèrcit de censors hauria pogut redimir-lo. El paper de misantrop alcohòlic s'havia fet tan cèlebre que alterava els estàndards de la indústria que requerien que el bé fora recomensat i les males accions foren penades. I The Bank Dick, potser la seua millor pel·lícula, és un exemple perfecte de l'hedonisme antisocial, la serenitat i l'acceptació dels propis defectes, que van fer de Fields eixe personatge autònom i atemporal que val la pena rescatar de l'oblit.

6 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

PÁRPADOS AZULES (2007) MÉXICO

Director: Ernesto Contreras.
Guió: Carlos Contreras.
Producció: Luis Albores, Erika Avila, Ernesto Contreras i Sandra Paredes.
Fotografia: Tonatiuh Martínez Valdéz.
Muntatge: Ernesto Contreras i J. M. Cravioto.
Direcció artística: Eloisa Fernández.
Decorats: Irina Van Halen.
Vestuari: Gabriela Fernández.
Música: Saúl Almaráz. Amb Cecilia Suárez, Enrique Arreola, Magali Boyselle, Armando Casas, Laura de Ita, Emma Dib, Marian Giménez, Lisa Huertas.
Mèxic. 98 min.

El blau és definitivament el color d'esta comèdia romàntica més prompte melancòlica, encara que, en última instància, dolça. Alguna cosa commovedorament trencadora passa quan baixes el ritme d'este gènere i reunixes en un guió personatges que no tenen rèplica, ni capacitat resolutiva, ni molt menys un lloc en el món que els identifique. En definitiva, psicologies patològiques que difícilment es relacionen i, per tant, queden automàticament descartades en este gènere. Des dels temps de Bleak moments (1971), òpera prima de Mike Leigh, ningú s'havia atrevit a generar humor amb personatges obertament dessaborits, avorrits i ofegats en una timidesa extrema.

7 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

ADVENTURELAND (2009). EEUU

Escrita i dirigida per Greg Mottola.
Producció: Anne Carey, Ted Hope i Sidney Kimmel.
Disseny de producció: Stephen Beatrice.
Fotografia: Terry Stacey.
Muntatge: Anne McCabe.
Direcció artística: Matthew Munn.
Decorats: Cristina Casana.
Vestuari: Melissa Toth.
So: Frank Cinelli.
Música: Yo La Tengo. Amb Jesse Eisenberg, Ryan Reynolds, Kristen Stewart, Martin Starr, Jack Gilpin, Margarita Levieva, Amy Landis, Vanessa Hope, Michael Zegen, Josh Pais, Kristen Wiig i Ryan McFarland.
EUA. 107 min.

Atenció: l'entrada inclou totes les baixades i pujades a la muntanya russa. Perquè els espectadors d'Adventureland han de traslladar-se a un temps, 1987, i un lloc, un parc d'atraccions temàtic. Un exercici d'imaginació o memòria que dona peu tant a la ironia com a un lleuger romanticisme. No, no és que es visquera millor llavors. Els jòvens també patien la falta d'oportunitats i alguns es veien obligats a sacrificar els mesos de vacances en treballs sense futur. Però la veritat és que es movien amb més rapidesa, sense tant de cable i distracció, i trobaven temps per a llegir. La música que valia la pena sonava en espais alternatius i llocs íntims, mentres que els hits et picaven els timpanes. El director, Gregg Mottola, parla des de la seua pròpia experiència adolescent sense rendir-se a la nostàlgia i evitant la clàssica comèdia adolescent. Si Adventureland és una pel·lícula intel·ligent, mordaç i sensitiva, és precisament perquè la comicitat i les rialles són molt secundàries.

8 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

WILLAQ PIRQA (2022) PERÚ

Director: Cèsar Galindo.
Guió: Augusto Cabada, César Galindo i Gastón Vizcarra.
Producció: Jedy Ortega Moreno.
Fotografia: Juan Durán.
Muntatge: Roberto Benavides Espino.
So: Álvaro Aparicio i Vanessa Chuquiure.
Música: Karin Zielinski. Amb Víctor Acurio, Hermelinda Luján i Melissa Álvarez.
Perú. 89 min.

Sisto, el fill menut d'una família humil de pastors que viu enmig dels Andes, descobreix un bon dia el cine. Bruce Lee, King Kong, Dràcula... Fascinat pel sèptim art, somia de portar els habitants del seu poblet entaforat als Andes perquè assistisquen a una funció. Però hi ha una barrera idiomàtica: només parlen quítxua. Precisament el títol de la pel·lícula, Willaq Pirqa, traduïble com a "paret que comunica", es referix a este afany, que no és només salvar la dificultat de la llengua, sinó la naturalesa d'esta pel·lícula que, parlada en quítxua, mostra la importància no només de descobrir altres mons, sinó també de contar històries en la teua llengua, captar les emocions i les inquietuds del teu poble i transmetre-les.

9 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

MOTHER (LAS MANÍAS DE MAMÁ, 1996) EEUU

Director: Albert Brooks.
Guió: Albert Brooks i Monica Mcgowan Johnson.
Producció: Herb Nanas, Scott Rudin, Barry M. Berg i Adam Schroeder.
Fotografia: Lajos Koltai.
Muntatge: Harvey Rosenstock.
Direcció artística: Chas Butcher.
Decorats: Anne D. McCulley.
Vestuari: Judy L. Ruskin.
Música: Marc Shaiman. Amb Albert Brooks, Debbie Reynolds, Lisa Kudrow, Vanessa Williams, Peter White, Rosalind Allen, Kimiko Gelman, Anne Haney, Matt Nolan, James Gleason, Rob Morrow i Isabel Glasser.
EUA. 104 min.

Desproveït de grans necessitats econòmiques, Albert Brooks acaba sempre desentenenent-se de la gestió de les seues possessions en busca d'algunes respostes essencials. Què és la vida real americana? (Real Life, 1978); Com desenganxar-se totalment d'una relació sentimental? (Modern romance, 1981); És possible retrocedir, trencar les cadenes i recuperar l'entusiasme juvenil? (Lost in America, 1985); En cas de mort, quin balanç fariem de les nostres vides? (Defending Your Life, 1991); És possible recuperar la inspiració, mantindre la teua posició en Hollywood? (The Muse, 1999); Continua sent l'humor una arma eficaç? (Looking for comedy in the muslim world, 2005). En Mother (1996), el personatge que encarna Albert Brooks qüestiona l'escàs èxit dels seus matrimonis, el fracàs de totes les seues relacions amoroses. Una inquietud que el portarà als seus orígens, a la primera dona de totes les nostres vides: la mare.

10 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

VAMPIROS EN LA HABANA (1985) CUBA

Director: Juan Padrón.
Guió: Ernesto Padrón i Juan Padrón.
Producció: Paco Prats.
Direcció artística: Juan Padrón.
Fotografia: Adalberto Hernández i Julio Simoneau.
Muntatge: Margarita Aguero, Frank González i Manuel Marín.
So: Benito Amaro, Carlos Fernández i Manuel Marín.
Música: Rembert Egües. Veus: Frank González, Manuel Marín, Irela Bravo, Carlos González, Mirella Guillot, Carmen Solar, Juan Padrón, Margarita Aguero i Friedrich W. Bauschulte.
Cuba-Espanya-Alemanya Occidental. 69 min.

Com passa amb tantes obres innovadores, Vampiros en la Habana va ser menyspreada per les forces públiques, que la van considerar indigna de l'autor. Van assegurar a Juan Padrón, pare de l'animació cubana, que no tindria rodes de premsa ni estrena. La resta és història: quan finalment va arribar al públic, va arrasar en taquilla i es va vendre en tot el món. Això sí, oblideu Disney, accepteu un traç menys amable, unes gotes de sexe, màfia, una bona dosi d'humor, i abraceu la caricatura. Per al seu tercer llargmetratge, Padrón va imaginar una trama en què unes bandes mafioses de vampirs es veuen atrapades en plena revolució cubana dels anys 30. I ho va fer com ningú fins llavors, a ritme de conga, al so de la música del gran Arturo Sandoval.

11 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

HELLZAPOPPIN' (LOQUILANDIA, 1941) EEUU

Director: H. C. Potter. Guió: Nat Perrin i Warren Wilson.
Producció: Jules Levey i Alex Gottlieb.
Fotografia: Elwood Bredell.
Muntatge: Milton Carruth.
Direcció artística: Jack Otterson.
Vestuari: Vera West.
Efectes visuals: John P. Fulton.
Música: Frank Skinner. Amb Ole Olsen, Chic Johnson, Martha Raye, Hugh Herbert, Jane Frazee, Robert Paige, Mischa Auer, Elisha Cook Jr, Angelo Rossitto.
EUA. 80 min.

Loquilandia sempre va ser una comèdia desconcertant, única en la seua espècie i època, 1941. Imagineu els germans Marx en el seu moment més eixelebrat i enèrgic i apugeu uns quants decibels l'amplificador. Feta en l'apogeu del classicisme de Hollywood, trenca totes les regles de la cinematografia convencional, i després n'inventa algunes més per a poder trencar-les també. Un al·lucinió incessant de comèdia postmoderna infosa amb surrealisme explosiu.

13 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

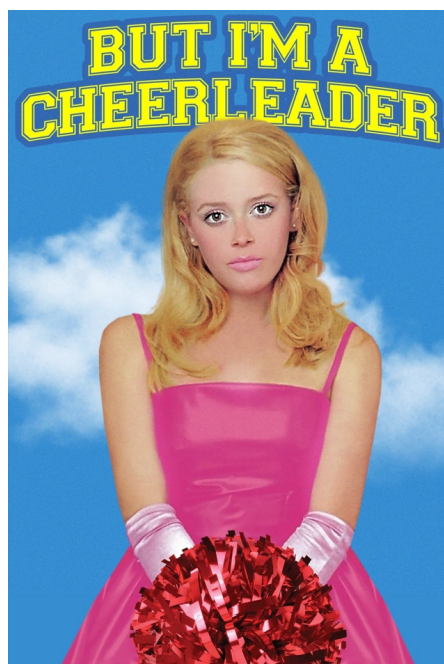
EL AGENTE TOPO (2020) CHILE

Director: Maite Alberdi.
Producció: Daniela Sandoval, Marisa Fernández Armenteros, Ingmar Trost i Denis Vaslin.
Fotografia: Pablo Valdés.
Muntatge: Carolina Siraqyan.
Direcció artística: Catalina Devia.
Efectes visuals: Mauro Contreras i Claudio Mansilla.
Música: Vincent Van Warmerdan. Amb Sergio Chamy, Romulo Aitken, Marta Olivares, Berta Ureta, Zoila González, Petronila Abarca, Rubira Olivares, Dalal Chamy, Petita i Sonia Pérez.
Xile. 84 min.

És possible activar una càmera documental que no altere les situacions de la vida que registra? Després d'acabar El agente topo és inevitable pensar que pugua haver-hi un encreuament entre documental i ficció a causa dels bons personatges que construeix i la trama amb octogenaris quasi èpica i en absolut exempta d'intriga. Tot va començar quan Maite Alberdi va saber d'una situació de la vida que segur que generaria una història, i va decidir seguir amb la càmera aquell que triara com a protagonista. Però abans de mamprendre esta aventura, la directora no va bussejar en cap font del cine de 'no ficció', sinó en les arrels del cine negre. El resultat, sorprenent i de gran importància humana, li valdria una nominació a l'Oscar com a millor llargmetratge.

14 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

BUT I'M A CHEERLEADER (1999) EEUU

Director: Jamie Babbit.
Guió: Jamie Babbit i Brian Peterson.
Producció: Leanna Creel i Andrea Sperling.
Disseny de producció: Rachel Kamerman. **Fotografia:** Jules Labarthe.
Vestuari: Alix Friedberg.
Decorats: Jennifer Williams.
Música: Joey Katsaros.
Muntatge: Cecily Rhett.
Direcció artística: Mavie Vener.
Música: Pat Irwin.
So: Kevin Compayre. Amb Natasha Lyonne, Michelle Williams, Brandt Wille, Bud Cort, Mink Stole, RuPaul, Cathy Moriarty, Eddie Cibrian i Melanie Lynskey.
EUA. 85 min.

Poden reprogramar-se els éssers humans? Sembla que a principi del s. XXI, als Estats Units hi havia uns campaments que, en cas de desviació, et retornaven a l'armari. Allí s'impartien classes de comportament 'de gènere', i analitzaven la teua 'addicció'. A mig camí entre la comèdia salvatge de John Waters i una estètica kitsch integral, But I'm Cheerleader no és tant un film sobre les dificultats de ser gai en un món encartonat, com els conflictes que comporta ser jove i diferent i el dret universal d'intentar ser la persona que t'identifica.

15 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

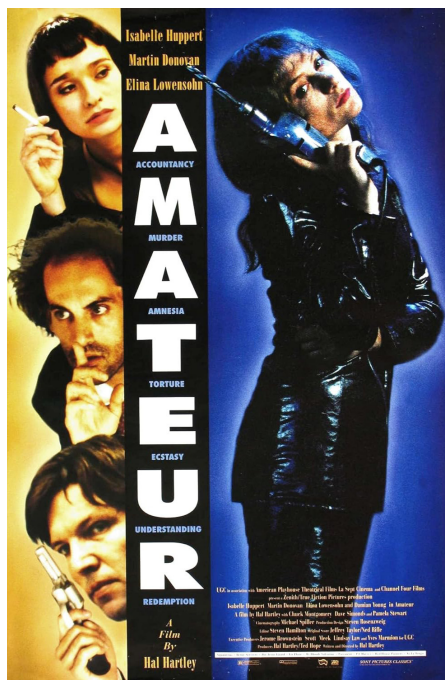
MUERTE DE UN BURÓCRATA (1966) CUBA

Director: Tomás Gutiérrez Alea.
Guió: Tomás Gutiérrez Alea. Alfredo L. Del Cueto i Ramón F. Suárez.
Producció: Margarita Alexandre.
Disseny de producció: Rachel Kameron.
Fotografia: Ramón F. Suárez.
Vestuari: Alix Friedberg.
Decorats: Jennifer Williams.
Muntatge: Pedro Costa, Mario González i Julio Montelongo.
Disseny de producció: Luis Márquez.
Música: Leo Brouwer.
So: Pablo Martínez. Amb Salvador Wood, Silvia Planas, Manuel Estanillo, Gaspar de Santelices, Tania Alvarado, Pedro Pablo Astorga, Laura Zerra, Roberto Gacio, Carlos Ruiz de la Tejera i Omar Alfonso. Cuba. 85 min.

La burocràcia és oposada a la mort, sobreviu a cada canvi de govern. Com que es transforma i evoluciona ràpidament, sempre està fora de perill. Per tant, el títol es referix a un funeral impossible, una situació que satiritza i ho situa contra tot, deixant a la llum fins i tot els efectes nocius de la revolució. El ritme és insospitat, molt lliure: plans accelerats, congelats, animats... Com a gran cinèfil, Tomás Gutiérrez Alea, no dubta a eixir del clàssic cine cubà i confirma una llista llarga de referents que exposa en l'apartat d'agraïments: començant per Luis Buñuel, però també Laurel i Hardy, Jean Vigo, Akira Kurosawa, Ingmar Bergman o, per descomptat, l'Orson Welles que adapta Kafka.

16 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

AMATEUR (1994) EEUU

Director i guionista: Hal Hartley.
Producció: Hal Hartley i Ted Hope.
Disseny de producció: Steve Rosenzweig.
Fotografia: Michael Spiller.
Vestuari: Alexandra Welker.
Decorats: Jennifer Balme i Amy Tapper.
Muntatge: Steve Hamilton.
Direcció artística: Ginger Tougas.
Música: Ned Rifle i Jeffrey Taylor.
So: Paul Koronkiewicz. Amb Isabelle Huppert, Martin Donovan, Elina Löwensohn, Damian Young, Chuck Montgomery, Dave Simonds, Pamela Stewart, Erica Gimpel, Jan Leslie Harding, Terry Alexander i Parker Posey. EUA-Regne Unit-França. 105 min.

Ara és un cineasta oblidat, però va haver-hi un temps en què Hal Hartley va estar en boca de tots, en què era garantia d'un cine que es mou i investiga. Les seues millors obres retraten el món real, però sempre des de finestres molt estretes o angles inconcebibles. Per exemple, la protagonista d'esta història, Isabelle, és pornògrafa i monja, ninfòmana i verge. Alhora, va trobant personatges atordits, amb identitats estranyes, fins i tot assignades, mentres flota en l'ambient d'este film la possibilitat romàntica d'escapar d'u mateix, de reinventar-se.

17 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

SÓLO CON TU PAREJA (1991) MÉXICO

Director: Alfonso Cuarón.
Guionistes: Alfonso Cuarón i Carlos Cuarón.
Producció: Pedro Armendáriz Jr, Alfonso Cuarón, Ignacio Durán Loera i Rosalía Salazar.
Disseny de producció: Brigitte Broch.
Direcció artística: Andrew Laws.
Fotografia: Emmanuel Lubezki.
Decorats: Sandy Reynolds-Wasco.
Vestuari: Maria Estela Fernández.
Muntatge: Alfonso Cuarón i Luis Patlán.
Música: Carlos Warman.
So: René Ruiz Cerón. Amb Daniel Giménez Cacho, Claudia Ramírez, Luis de Icaza, Astrid Hadad, Dobrina Cristeva, Isabel Benet, Toshirō Isaki, Carlos Nakasone, Ricardo Dalmacci, Claudia Fernández i Luis María Jérez.
Mèxic. 94 min.

L'òpera prima d'Alfonso Cuarón es va estrenar als Estats Units com a *Love in the Time of Hysteria*, en al·lusió a la cèlebre novel·la de García Márquez. Encara que, en realitat, esta comèdia de sexe, mentides i mariachis es referix a "l'amor en temps de SIDA", un argument tràgic que Cuarón maneja amb habilitat, posant en crisi un argument sexy, agosarat i, fins i tot, obscé, que va arribar a estar prohibit més d'una dècada malgrat que va funcionar molt bé en el circuit de festivals i va revelar un cineasta versàtil que no ha parat de sorprendre'ns.

18 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

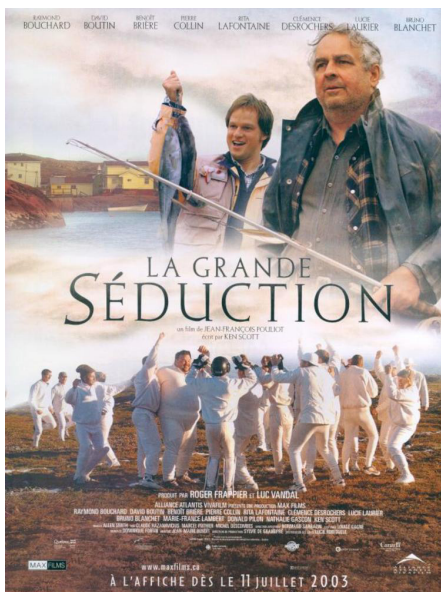
ACADEMIA RUSHMORE (1998). EEUU

Director: Wes Anderson.
Guionista: Wes Anderson i Owen Wilson.
Producció: Barry Mendel, Paul Schiff i John Cameron.
Disseny de producció: David Wasco.
Direcció artística: Andrew Laws.
Fotografia: Robert D. Yeoman.
Decorats: Sandy Reynolds-Wasco.
Vestuari: Karen Patch.
Muntatge: David Moritz.
Música: Mark Mothersbaugh.
So: Doc Kane i Margie O'Malley. Amb Jason Schwartzman, Bill Murray, Olivia Williams, Seymour Cassel, Brian Cox, Mason Gamble, Sara Tanaka, Stephen McCole, Connie Nielsen, Luke Wilson i Andrew Wilson.
EUA. 93 min.

Academia Rushmore va confirmar un cineasta amb un món propi: Wes Anderson. Escrita amb el seu company d'universitat, l'actor Owen Wilson, té un poc d'autoretrat dels dos, reflectits en el personatge protagonista, Max Fischer. Ells també es van mostrar capaços de tot sense centrar-se en res, fins que va arribar Rushmore. La seua òpera prima, *Bottle Rocket*, va ser un avis brillant i tenaç que calia unir dos mons en cada pel·lícula: el dels jòvens entusiastes amb el dels inconformistes madurs, com Bill Murray en esta o Gene Hackman en *The Royal Tenenbauns*. Amb este segon llargmetratge, Anderson i Wilson proven una estructura per capítols i l'obsessió esquizoide de centrar cada imatge, de fixar un equilibri antinatural i una paleta de colors molt viva que la situa, definitivament i per a la resta de la seua obra, en un nivell fantàstic.

20 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

LA GRAN SEDUCCIÓ (1993) CANADÀ

Director: Jean-François Pouliot.
Guionista: Ken Scott.
Producció: Roger Frappier i Luc Vandal.
Disseny de producció: Normand Sarrazin.
Fotografia: Allen Smith.
Decorats: Daniel Hamelin i Ken Meany.
Vestuari: Louise Gagne.
Muntatge: Dominique Fortin.
Música: Jean-Marie Benoît.
So: Michel Descombes i Pierre Laroche.
Amb Raymond Bouchard, Dominik Dagenais, Guy-Daniel Tremblay, Nadia Drouin, Rita Lafontaine, Roc Lafortune, Réal Bossé, Guy Vaillancourt, Lucie Laurier, Pierre Collin i Ken Scott.
Canadà. 108 min.

Billy Wilder deia que l'atzar pot donar-te un ímpetu, però el desenvolupament posterior d'una bona comèdia ha de ser el resultat dels esdeveniments mateixos. És a dir, un fet provoca un altre, que activa el següent, com una filera de fitxes de dominó que s'esfondra. Una lliçó que degué tindre molt clara Ken Scott, autor del guió. L'atzar ací consistix en una trobada desafortunada que havia d'haver acabat en denúncia, i el desenvolupament és a càrrec dels vilatans d'una illa provinciana, sotmesa, en este cas, a la dramaturgia amable d'un conte nadalenc. I és que en La grande séduction acaba per no quedar cap desig insatisfet. Per damunt de la veritat, importa la seguretat i l'acceptació dels qui habiten esta comèdia amable.

21 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

SOMEONE MARRY BARRY (2014) EEUU

Director i guionista: Rob Pearlstein.
Producció: Kate Cohen, Marisa Polvino i Rob Pearlstein.
Disseny de producció: Lauren Fitzsimmons.
Fotografia: Mårten Tedin.
Vestuari: Debra McGuire.
Decorats: Jennifer Williams.
Música: Joey Katsaras.
Muntatge: Justin Bourret.
Efectes especials: O. T. Hight.
Música: David Metzner.
So: Lee Ascher. Amb Tyler Labine, Damon Wayans Jr, Hayes MacArthur, Thomas Middleditch, Amanda Lund, Frankie Shaw, Wyatt Oleff, Kathy Bell Denton i Brian Huskey.
EUA. 87 min.

Quan u creu que ho ha vist tot, apareix Barry: un personatge descarat, inoportú, bromista sense fre i de molt mal gust. Des de la primera seqüència sabem que molt difícilment hi haurà una càmera que el pugua voler i, per descomptat, una història interessant a contar. Però el cineasta Rob Pearlstein resol el repte i fa la mateixa jugada que James Whale quan es va plantejar crear una nòvia per a la criatura de Frankenstein. I la veritat és que l'interès i la comicitat de Someone Marry Barry es duplica quan el protagonista troba una partenaire a la seua mida exacta, un xoc tant emotiu com inenarrable.

22 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

LA VIDA ES SILBAR

PRODUCIDA POR: ICAJE Y WANDA DISTRIBUCION
DIRECCION: FERNANDO PEREZ. CON: LUIS ALBERTO GARCIA ISABEL SANTOS
CORALIA VELOZ ROLANDO BRITO CLAUDIA ROJAS JOAN MANUEL REYES
BERE PEREZ.

LA VIDA ES SILBAR (1999) CUBA

Director: Fernando Pérez.
Guionistes: Humberto Jiménez, Fernando Pérez i Eduardo del Llano.
Producció: Francisco Herrera i Camilo Vives.
Disseny de producció: Raúl Oliva.
Fotografia: Raúl Pérez Ureta.
Vestuari: Miriam Dueñas.
Muntatge: Julia Yip.
Música: Edesio Alejandro.
So: Ricardo Istueta. Amb Luis Alberto García, Coralia Veloz, Claudia Rojas, Ana Victoria Pérez, Isabel Santos, Rolando Brito, Juan Manuel Reyes, Monica Guffanti, Veronica Milagros i Manuel Porto.
Cuba-Espanya. 106 min.

Amb una estructura episòdica, combina imatges, idees i símbols propis d'un realisme màgic en una història no excessivament obedient al règim. Cada personatge representa una síndrome (d'abstinència, no créixer, patir abandó) que pot aplicar-se a la descripció de tot un país. La vida es silbar va ser l'única pel·lícula cubana produïda en 1998 i gestada per més problemes econòmics que polítics. Per a Fernando Pérez, tracta sobre la busca de la felicitat a Cuba a final de segle. I sí, es pot afirmar que tots els personatges anhelaven trobar la felicitat, però el saldo final és que cada un entropessa amb la realitat.

23 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

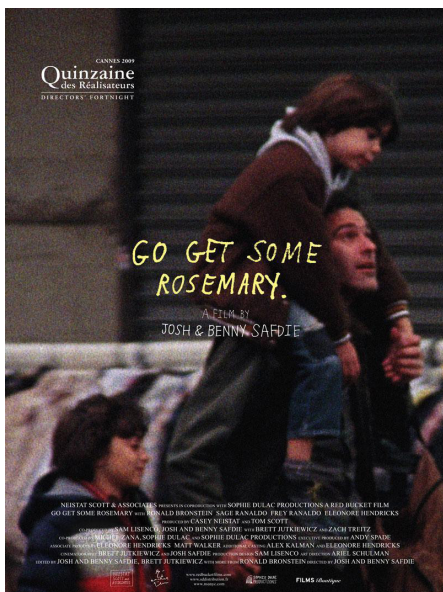
LOS GUANTES MÁGICOS (2003). ARGENTINA

Director i guionista: Martín Rejtman.
Producció: Ludwig Hardie, Hernán Musaluppi i Martín Rejtman.
Direcció artística: Daniela Podcaminski.
Fotografia: José Luis García.
Vestuari: Vera Aricó.
Muntatge: Rosario Suárez.
Música: Diego Vainer Vicentico.
So: Guido Berenblum. Amb Vicentico, Valeria Bertuccelli, Fabián Arenillas, Susana Pampín, Cecilia Biagini, Diego Olivera, Leonardo Azamor, Víctor Hugo Carrizo i Darío Levy.
Argentina-França-Alemanya-Països Baixos. 90 min.

Davall de la lent de Martín Rejtman, Buenos Aires és una ciutat grisa, freda, funcional i, sobretot, faltada de glamur. El cineasta col·loca sàviament diversos plans de carretera, a on a penes s'albiren des de la finestreta els llocs turístics i tradicionals. Tampoc els personatges són especialment atractius, perduts, moltes vegades, en una psicoanàlisi barata i portadors d'unes frases pseudoprofundes que citen amb serietat tot i que són clarament inadequades per a les situacions que estan vivint. Rejtman mostra un talent immens, no massa diferent del d'Aki Kaurismaki o Jim Jarmusch, capaços d'articular un relat cinematogràfic fresc i genuí sense recórrer a subratllats ni estridències.

24 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

GO GET SOME ROSEMARY (2009) EEUU

Director: Benny Safdie i Josh Safdie.

Guionistes: Ronald Bronstein, Benny Safdie i Josh Safdie.

Producció: Tom Scott i Casey Neistat.

Disseny de producció: Sam Lisenco.

Fotografia: Brett Jutkiewicz i Josh Safdie.

Direcció artística: Ariel Schulman.

Muntatge: Brett Jutkiewicz, Ronald Bronstein, Benny Safdie i Josh Safdie.

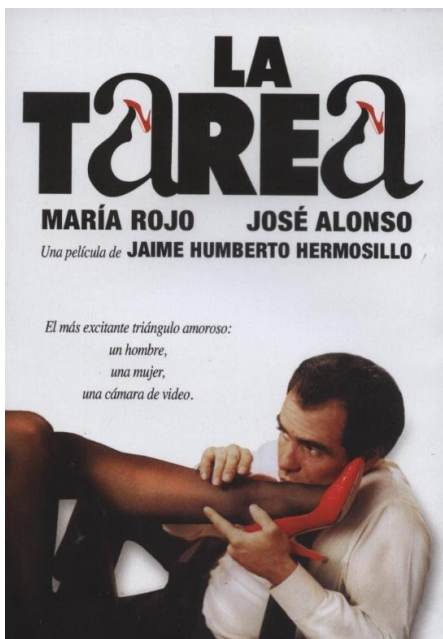
Efectes especials: Josh Weisgerber.

So: Zachary Treitz. Amb Ronald Bronstein, Alex Greenblatt, Sage Rinaldo, Frey Rinaldo, Víctor Puccio, Eleonore Hendricks, Sean Price Williams, Dakota O'hara i Abel Ferrara.
França-EUA. 100 min.

Javier Rebollo va dir que "la història del cine és la de l'alliberament de la càmera". És a dir, s'avança contra la tirania de la màquina i una certa independència de la tècnica. Els germans bessons, Joshua i Benny Safdie, expressen este progrés, esta llibertat, en Go Get Some Rosemary, en què es basen en la figura del seu pare, un home divorciat, immers en un món delirant i caòtic, sobre el qual val la pena fabular en una de les temporades boges que passava amb els fills. Estrenada a França com a Lenny and the Kids, als Estats Units com a Daddy Longlegs, i a l'Argentina com a Busquen algo de romero, és una divertida i torbadora pel·lícula, la trama de la qual posa en escac l'espectador, el qual té sentiments oposats cap a Lenny, interpretat per un magnífic Ronald Bronstein.

25 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: Majors de 18 anys

LA TAREA (1991) MÉXICO

Director: Jaime Humberto Hermosillo.

Producció: Francisco Barbachano, Pablo Barbachano i Lourdes Rivera.

Fotografia: Toni Kuhn.

Producció executiva: Juan Robles.

Direcció artística: Laura Santa Cruz.

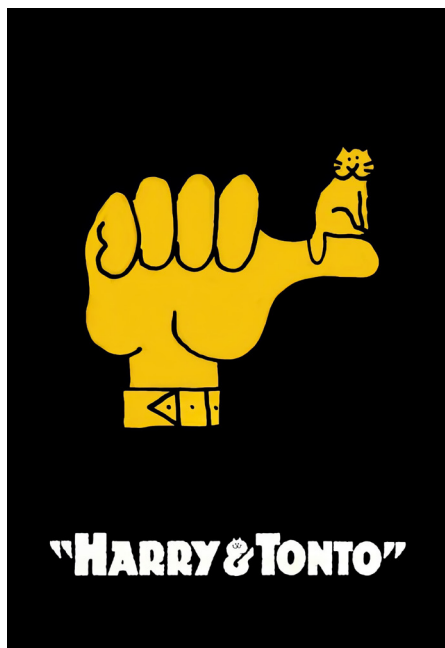
So: Nerio Barberis.

Música: Luis Arcaraz. Amb María Rojo i José Alonso.
Mèxic. 85 min.

Onze plans-seqüència sense eixir d'un decorat, amb dos intèrprets extraordinaris i un tercer personatge còmplice: la càmera. En el seu moment va ser una fita en la cinematografia mexicana. Per la seua audàcia formal i temàtica. La tarea continua sent un títol indispensable sobre l'exploració tant de la intimitat entre hòmens i dones com de l'eroticisme vs. pornografia. Ni de bon tros es tracta d'un film escandalós, sinó més prompte d'un film metacinematogràfic que obliga l'espectador a prendre consciència del dispositiu audiovisual.

27 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

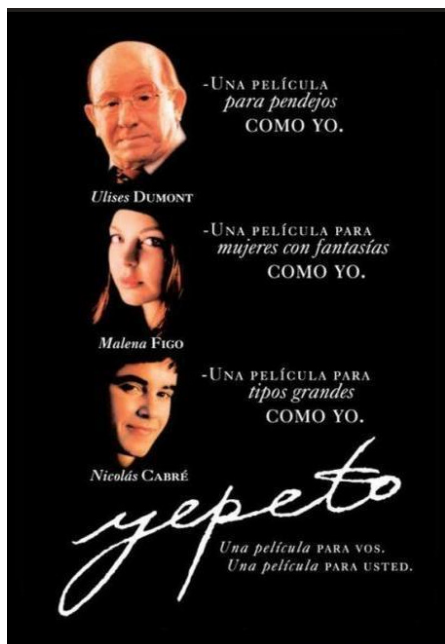
HARRY Y TONTO (1974) EEUU

Director: Paul Mazursky.
Guió: Paul Mazursky i Josh Greenfeld.
Producció: Paul Mazursky i Anthony Ray.
Direcció artística: Ted Haworth.
Muntatge: Richard Halsey.
Fotografia: Michael C. Butler.
Decoració: John Godfrey.
Vestuari: Albert Wolsky.
So: Theodore Soderberg.
Música: Bill Conti. Amb Art Carney, René Enríquez, Herbert Berghof, Michael McCleery, Avon Long, Rashel Novikoff, Philip Bruns, Cliff de Young, Josh Mostel, Geraldine Fitzgerald, Ellen Burstyn, Larry Hagman, Philip Roth i Tonto.
EUA. 115 minuts.

Harry & Tonto és el resultat de sotmetre la mateixa trama d'Umberto D a un bany de llum. La càmera, que no para d'observar un jubilat i el seu gat en la tardor de les seues vides, podria haver donat un film geriàtric. No obstant això, res més lluny. Abismats en l'asfalt, disposats a bregar amb accidents, trobades i desacords, Harry i el seu gat Tonto acabaran prenent el pols a l'Amèrica dels 70. Amb l'alegria i la falta de moralisme que correspon als qui gaudixen cada canvi de llum i són capaços de saltar-se les regles i sobreviure a la societat ferma i cruel que els hauria soterrat prematurament.

28 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

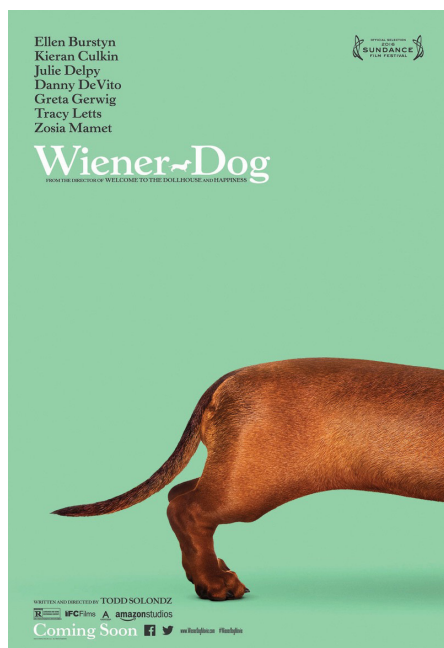
YEPETO (1999) ARGENTINA

Director: Eduardo Calcagno.
Guió: Eduardo Calcagno i Roberto Cossa.
Cap de producció: Axel Pauls.
Fotografia: Roberto Mateo i Andrés Mazzón.
Muntatge: Juan Carlos Macías.
Direcció artística: María Julia Bertotto.
So: Ernesto Trujillo.
Música: Mariano Núñez West. Amb Ulisses Dumont, Nicolás Cabré, Malena Figo, Alejandra Flechner, Villanueva Cosse, Pepe Novoa, Rubén Szuchmacher, Margara Alonso, Max Berliner i Franco Calcagno.
Argentina. 107 min.

Yepeto va rebre premis i ovacions en els festivals que va visitar, fascinant tant el públic com la crítica, que va apreciar la seua intel·ligent posada en imatges de l'obra de teatre original. Eduardo Calcagno, director de poques però apassionants pel·lícules, va abocar ací tot el seu amor pel cinema, procurant no repetir cap angle de càmera, donant dinamisme a la història mentres esborrava les petjades del teatre, depositant bona part de la seua força en els rostres d'uns actors magnètics. Començant per Ulisses Dumont, que fa una interpretació memorable d'un professor lluminós que qüestiona les barreres entre la ficció i la vida, la vellesa i la joventut, i ens obri a una infinitat de possibilitats ambigües dins d'una ciutat a priori freda i profundament solitària.

29 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organitzat i produït per: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

WIENER-DOG (2016) EEUU

Director i guionista: Todd Solondz.
Producció: Megan Ellison, Christine Vachon, David Distenfeld, Jillian Longnecker i Derrick Tseng.
Fotografia: Edward Lachman.
Muntatge: Kevin Messman.
Direcció artística: Max Wixom.
Decorats: Daniel R. Kersting.
Vestuari: Amela Baksic.
Música: Marc Shaiman. Amb Keaton Nigell Cooke, Tracy Letts, Julie Delpy, Greta Gerwig, Kieran Culkin, Rigoberto Garcia, Haraldo Alvarez, Connor Long, Danny DeVito, Ellen Burstyn, Clara Mamet, Anna Baryshnikov, Trey Gerral i Andrew Pang. EUA. 88 min.

A Todd Solondz li importa molt poc la comoditat del seu públic. Sense parpellejar, aboca sempre en les seues pel·lícules una mirada despietada, una actitud intransigent que ens manté alerta i molt disposats a ser testimonis del més execrable de la naturalesa humana. No hi ha escotilles d'escapada ni finals feliços en este viatge que proposa seguint un gos salsitxa. Canvia d'amo, de família, d'estatus social, mentres Solondz va teixint un retrat de la societat americana molt crític, tant mordaç com hilarant, que, almenys, s'apiada dels espectadors i els reserva un intermedí jocós, a manera de descans.

30 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organizado y producido por: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

O HOMEM QUE COPIAVA (2003) BRASIL

Director i guionista: Jorge Furtado.
Producció: Carlos Eduardo Rodrigues, Nora Goulart i Luciana Tomasi.
Fotografia: Alex Sernambi.
Muntatge: Gep Assis Brasil.
Direcció artística: Fiapo Barth.
Decorats: Silvia Guerra, Bolivar Lauda i Marnel Pereira.
Vestuari: Rosângela Cortinhas.
Música: Leo Henkin. Amb Lázaro Ramos, Leandra Leal, Luana Piovani, Pedro Cardoso, Carlos Cunha, Júlio Andrade, Gregory Garcia, Renata de Lélis, Sheron Menezes, Sérgio Lulkin, Heitor Schmidt, Al Hill, Janaina Kremer Motta i Marcelo Aquino. Brasil. 122 min.

A l'empleat d'una copisteria, André, el fascina tot. És tan curiós que aprén fins i tot del que fotocopia. Troba el punctum en tot el que veu i fa i, sense ser un gran artista, ho transforma en còmics, que el cineasta transforma en fantasies animades. A primera vista, ingenu i tímid, André evoluciona cap a una gosadia i una temeritat que té molt a vore amb eixa societat brasilera que valora més l'aparença que qualsevol actitud, que dona cabuda a una corrupció que ja no escandalitza ningú, que amb molta condescendència dona curs a una amoralitat que oferix poques oportunitats a la joventut actual.

31 d'agost. 22:00 h
Centre del Carme

Organizado y producido por: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana
Públic: General

SHIVA BABY (2020) EEUU-CANADÀ

Directora i guionista: Emma Seligman.
Producció: Kieran Altmann, Katie Schiller i Lizzie Shapiro.
Disseny de producció: Cheyenne Ford.
Muntatge: Hannah Park.
Fotografia: Maria Rusche.
Direcció artística: Jack Dobens.
Vestuari: Michele J. Lee.
So: Richard Bizenza, Gi Sebastienne, Giyan Gonzales i Elior Lukacs.
Música: Ariel Marx. Amb Rachel Sennott, Danny Deferrari, Fred Melamed, Polly Draper, Molly Gordon, Glynis Bell, Rita Gardner, Cilda Shaur, Jackie Hoffman, Richard Brundage, Noemie Zysermann i Dianna Agron.
 EUA-Canadà. 77 minuts.

La bellesa d'esta pel·lícula no radica en el seu gran repartiment, ni en l'ambientació, ni tan sols en el seu maneig intel·ligent de la comèdia; es resumix, més prompte, en una paraula: 'incòmoda'. Shiva Baby podria ser el millor exemple cinematogràfic de com crear tensió. Amb cada mirada, des dels grans ulls de cérvol de Rachel Sennott fins a cada so simfònic de la partitura d'Ariel Marx, tot el que experimentem és un atac deliberat i calculat als sentits. Cada un dels 77 minuts de Shiva Baby està dissenyat per a fer-te témer el que ve a continuació i, ahora, fer-te riure sense parar sobre este tema.